

درس‌های آموزنده از ویروس کرونا-۱۹

ویروس کرونا-۱۹ موجود ناشناخته‌ای است که می‌باید آن را شناخت. مأموریت این ویروس این نیست که فقط موجب بیماری و مرگ و میر انسان‌ها می‌شود بلکه کارهای متفاوت دیگری هم انجام می‌دهد. لذا شناخت آن فقط با عینک علوم پایه و علوم پزشکی کفایت نمی‌کند بلکه نیاز به دانش بین‌رشته‌ای از قبیل دانش و بینش معرفتی، علوم انسانی، علوم اجتماعی و هنر دارد. سرکشی این ویروس مطمئناً از یک جریان غیرتعادلی و غیرمتعادل در سیستم زیستی و اجتماعی پدید آمده است. بخشی از مأموریت‌های آن تعادل‌بخشی به سیستم‌های نامتعادل است و این یک برنامه تکاملی برای این ویروس می‌باشد که در طول زمان انجام خواهد داد. اگر بتوان الگوریتم چند جانبه برای این ویروس تعریف نمود می‌توان تا حدودی راه و روش‌هایی که اعمال می‌نماید را رصد نمود. انسان‌ها می‌توانند سه سواد داشته باشند تا عمیق‌تر بتوانند این پدیده را شناسایی نمایند: سواد عمومی، سواد علمی، سواد عقلی. برای شناخت حقیقی این ویروس علاوه بر سواد علمی نیاز به داشتن سواد و شعور عقلی است که با توان نفس پاک و دل روشن هدایت الهی را برای شناخت همه زوایای این ویروس دریافت نمایند. البته آزمایش‌های علمی تحقیقاتی هم نیاز به شعور عقلی دارد تا با نورانیت عقل این پدیده را موشکافی نماید تا عملیات خوب و بد این ویروس شناخته و درک شود. حضور این ویروس موجب می‌شود که انسان سبک زندگی جدیدی را سامان دهد که بخشی از آن استفاده از فضای مجازی است. بدین ترتیب این فضا در حضور این ویروس توسعه می‌یابد و فناوری‌های جدید اینترنتی گسترش می‌یابد و در این فضا کارهای انسان ضبط می‌گردد که می‌تواند در زمان‌های دیگر از آن بازخورد داشته باشد. به هر طریق حضور این ویروس موجب درس و عبرت برای بشریت می‌شود تا زندگی خود را تا اندازه‌ای تغییر دهد و به سوی زندگی عادلانه و متعادل نیل یابد. یکی از بهترین حالت‌ها برای زندگی تعادلی داشتن فطرت سالم و پاک و دیگری احترام به طبیعت و ارج گذاشتن به آن است.

علی‌اکبر موسوی موحدی

سرمدبیر